

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Șuraru împotriva Parascoviei Șuraru și Marinei Ifrim cu privire la apărarea dreptului de proprietate,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost respins apelul declarat de către Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă, fiind menținute hotărârea din 07 martie 2018, încheierile din 15 februarie 2018 și din 22 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 05 august 2016 Mihail Șuraru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Parascoviei Șuraru și Marinei Ifrim cu privire la apărarea dreptului de proprietate prin evacuare din casa de locuit individuală.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că în anul 1994 a permis surorii sale Parascovia Șuraru să locuiască temporar și fără plată în casa de locuit individuală cu nr. cadastral 0155220.130.01, situată în mun. Chișinău, com. Grățiești, str. V. Alexandri, nr. 34, ce îi aparține cu drept de proprietate privată. La fel, a permis ca împreună cu sora să se instaleze în casă cu traiul fiica ei Elena Ifrim cu copii minori Marina Ifrim și Cristina Ifrim.

A menționat că sora i-a promis, că în cel mai scurt timp o să găsească o altă locuință și o să-i elibereze casa. Pe parcursul a 22 de ani pârâta nu i-a eliberat casa de locuit și până în prezent locuiește împreună cu nepoata ei Marina Ifrim în locuința, ce îi aparține cu drept de proprietate.

În anul 2000 a testat fiului său - Ion Șuraru casa de locuit cu nr. cadastral 0155220.130.01, situată în mun. Chișinău, sat. Grățiești, str.V.Alexandri, nr.34, și în prezent fiul împreună cu familia sa dorește să se instaleze cu traiul în această casă.

În acest sens, a relatat reclamantul că de nenumărate ori a solicitat surorii și nepoatei să-i elibereze casa, însă ele refuză să-i restituie bunul.

Astfel, la cererea sa, ca proprietar al casei de locuit, la 12 iulie 2016, pârților li-a fost retrasă viza de reședință de pe această adresă, iar din acest motiv între ei a apărut un conflict, în urma căruia, la indicația pârâtei, a fost maltratat fizic de către ginerele

acesteia Nicolae Ignat și tot la cererea pârâtei, în privința sa a fost pornit un dosar penal pe art. 201¹ „Violență în familia” Cod penal al RM.

Mihail Șuraru a menționat că, sora sa Parascovia Șuraru din ziua căsătoriei nu este membru al familiei sale, deoarece ea a creat o familie nouă. Din cauză că, ea este ruda sa apropiată, care s-a plâns că nu are unde trăi, i-a permis ei și membrilor familiei acesteia să locuiască temporar și gratis în această casă, însă sora a făcut abuz de încrederea sa și în prezent împreună cu nepoata ei, ocupă abuziv casa, motivând, că nu au unde să plece. La solicitările de a elibera binevol locuința, pârâtele reacționează agresiv, fapt, ce se confirmă prin Raportul de constatare medico-legală, întocmit pe faptul maltratării reclamantului și Ordonanța privind recunoașterea acestuia în calitate de bănuț pe art. 201¹ alin. (1) din Codul penal al RM.

Reieșind din faptul, că în anul 1994 a transmis cu titlu gratuit în folosință Parascoviei Șuraru casa de locuit, ce îi aparține cu drept de proprietate, se consideră că, între ei a fost încheiat contractul de comodat, prevăzut de art. 859 alin. (1) Codul civil al RM. Deoarece nu a fost stabilit termenul acestui contract, conform art. 864 alin. (3) Codul civil al RM, ca proprietar al acestei case de locuit, are dreptul să ceară restituirea bunului în orice moment.

A susținut că ținând cont că, în prezent Parascovia Șuraru și nepoata acesteia refuză să-i restituie bunul comodat, ultimile sânt posesori de rea-credință. Faptul posesiunii de rea-credință se confirmă prin radierea vizei de reședință a pârâtelor de pe adresa aflării acestei case de locuit, maltratarea fizică în casa proprie de către o rudă a acestora și intentarea neîntemeiată în privința sa a dosarului penal.

A solicitat reclamantul apărarea dreptului de proprietate prin evacuarea Parascoviei Șuraru și a Marinei Ifrim din casa de locuit individuală cu nr. cadastral 0155220.130.01, situată în mun. Chișinău, com. Grățiești, str. V. Alexandri nr.34.

Prin încheierea din 15 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins cererea Parascoviei Șuraru și Marinei Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă de suspendare a examinării cererii de chemare în judecată depusă de Mihail Șuraru împotriva Parascoviei Șuraru și Marinei Ifrim cu privire la apărarea dreptului de proprietate prin evacuarea din casa de locuit individuală.

Prin încheierea din 15 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de asigurare a acțiunii depusă de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă.

Prin încheierea din 22 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca fiind neîntemeiată propunerea de recuzare a judecătorului Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, Cornelia Vîrlan, înaintată de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă, în cadrul examinării cauzei civile menționate.

Prin hotărârea din 07 martie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea a fost admisă și dispusă evacuarea pârâtelor Parascovia Șuraru și Marina Ifrim din casa de locuit individuală cu nr. cadastral 0155220.130.01, și terenul aferent cu nr. cadastral 015220.130 amplasate în mun. Chișinău, com. Grățiești, str. V. Alexandri nr.34, care aparține cu drept de proprietate lui Mihail Șuraru.

La 23 martie 2018 Parascovia Șuraru și Mariana Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă au depus cerere de apel împotriva hotărârii din 07 martie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea acesteia, casarea hotărârii și

a încheierilor din 15 februarie 2018 și 22 februarie 2018 a primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare în alt complet de judecată.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă, fiind menținute hotărârea din 07 martie 2018 și încheierile din 15 februarie 2018, și 22 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Cu referire la legalitatea încheierii din 15 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani prin care s-a respins cererea depusă de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă cu privire la asigurarea acțiunii, instanța de apel a conchis de a nu se expune, or, încheierea respectivă se atacă separat cu recurs și nu cade sub incidența art.359 Cod de procedură civilă.

Cât privește solicitarea casării încheierii din 15 februarie 2018 prin care s-a respins cererea Parascoviei Șuraru și Marinei Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă de suspendare a examinării cauzei și încheierii din 22 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani prin care s-a respins propunerea de recuzare a judecătorului Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, Cornelia Vîrlan, înaintată de Parascoviei Șuraru și Marinei Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată și care a fost respinsă, iar încheierile emise în conformitate cu normele legale în vigoare.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că instanța de fond corect a conchis de a admite acțiunea, or, Mihail Șuraru deținând cu drept de proprietate bunului imobil menționat este în drept de a-l revendica din posesia altei persoane.

La 19 martie 2019 Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă au depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 07 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani cu restituirea cauzei la rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată. Totodată au solicitat și casarea încheierilor din 15 februarie 2018 și 22 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare, menționând că atât instanța de fond cât și instanța de apel au dat o interpretare greșită circumstanțelor de fapt și de drept, au admis mai multe încălcări grave care au îngrădit flagrant dreptul recurentelor la un proces echitabil.

Au mai relatat că instanțele de judecată nu au fost imparțiale la motivarea hotărârilor și nu au elucidat circumstanțele cauzei multiaspectual în conformitate cu legislația în vigoare.

În acest sens, au menționat că Parascovia Șuraru este sora lui Mihail Șuraru și locuia împreună cu acesta în casa părintească, însă nu a cunoscut despre faptul că fratele ei tacit, prin viclenie, a înregistrat toată averea rămasă de la părinți pe numele său, fără a avea acte testamentare după cum menționează în cererea de chemare în judecată, lipsind-o pe recurentă de dreptul la moștenire legală, deși locuia și avea viza de domiciliu la momentul înregistrării dreptului de proprietate asupra imobilului din com. Grătiești, str. V. Alexandri 34.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 27 noiembrie 2018.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 17 ianuarie 2019, fiind recepționată de către reprezentantul Parascoviei Șuraru și Marinei Ifrim, avocatul Ion Căpățînă la 22 ianuarie 2019, fapt confirmat prin copia plicului anexată la cererea de recurs (f.d.132).

Astfel, recursul declarat la data de 19 martie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Parascovia Șuraru și Marina Ifrim, reprezentate de avocatul Ion Căpățînă împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat